

Иван Вазов

Утро

Осъмвам пак над масата. Навън
метач мете; кола затряска глухо;
хлапак завика с вестник. – Край на сън,
денят работнишко облача рухо.

И край на нощен труд... От близ, далеч
мълви достигат. Мислите се пръскат
и из прозореца ми бягат веч.
А грижи-гости на вратата блъскат.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5101>]